

ACC. N:R M.10737:1-2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Swante Ståhle
Härad: N. Asbo Adress: Perstorp
Socken: Perstorp m. fl. Berättat av: H. a. Assarina Malmros
Uppteckningsår: 1948. Född år 1858 i Oderljunga, brast
70 år i Perstorp

Taktlagelser vid korvokning, smörkär-
ning och brödbakning. s. 1-2.

Skriv endast på denna sida!

Yakttagelse vid Korv-kökning.

När de äldre gammorna skulle koka korv, särskilt den besvärliga blodkorven, som så gärna ville spricka och bli "pölsesvavs", brukade de stöta ena ändan — ibland båda — av korven mot det över den i köket eller "star-sed" befintliga öppna spisens "ankar-trä", innan de stoppa-
de korven i "pölssetjelen", varvid de mumlade något för sig själva. Således brukade alltid mitt förunderskans släkthjälper, "Jens-Dokksa-Tella", och fler ända. Man fick aldrig veta vad de sade; "Sman pangsabläror e allti san jörvedena", hette det. En Assarins Malmaros, Perstorp, påstod att de flesta sade: "min pölsa ska inte spricka", men tillade: "di rektitt gamle sae nåed anned, va de na va."

Fakttagelse vid såväl

Suörrkäring som Brödbakning.

När husmor skulle kärna suörr eller slä
upp bröd. fälde hon ogärna besök av personer
som ej tillhöfde huset. Hon blev kvick att kosta
något skytte över kärna eller brödbak. Allmän
fron var nog att utomstående blekar kunde
"färrjöra" såväl bröd som suörr. "Je ta en ju
satt många prou par," sades det. I sammanhang
med detta talade fru Malmas om en kurios be-
svärjelseformel från Humlarip, där hon som ung
piga tjöt något åt. Hon pigau eller annan av
husets folk in under ovannämnda bestyr, frögde
alltid husmodern: "Saa da näen karrade?"

och de hördi det till att svara kvickt:

"Ja, ja saa nöuna som slöes sau faseted,"
sen var mor i huset nöjd.